

[Krogh.]

særlig orden, og som beskæftiger sig med et ganske særligt område, der vel må siges at være mere socialt betonet end juridisk betonet. Men dernæst er der også det, at når vi har rejst problemet, er det bl. a. i relation til en direkte formulering af det i den skrivelse, som vi i sin tid modtog gennem socialministeriet, og som altså socialministeren har ansvaret for. Skrivelsen kom fra invalideforsikringsretten, hvor man sluttede med at anføre, at man fra rettens side vil anse det for naturligt, om der også gives mulighed for appel fra mindretallets side. Den tanke er for øvrigt yderligere blevet fremhævet lidt længere henne i samme skrivelse, hvor et mindretal inden for invalideforsikringsretten, væsentlig bestående af læger, udtrykkeligt gentager ønsket i forstærket form, idet de fremfører, at der må gives adgang til, hvor der afgives dissenterende votum i retten, at appellere for det mindretal, der fremsætter denne dissens.

I relation dertil og i relation til hele områdets omfattende karakter kan vi ikke indse, at der er noget urigtigt ved, at man gennemfører en bestemmelse af den art, så meget mere, som denne lovgivning fra vort synspunkt må betragtes som en forsøgslovgivning. Vi går nemlig ud fra, at der, når de nu siddende kommissioner har afsluttet deres arbejde og fremlagt deres betænkninger, vil være al mulig sandsynlighed for, at hele området bliver taget op til fornyet behandling, og så kan vi til den tid overveje og forhandle om, hvorvidt det forsøg, som her bliver gennemført med eller uden vor medvirken, har ramt det helt heldige, eller om der findes anledning til at ændre det.

Jeg vil meget gerne henstille til den højtærede socialminister, at han lægger forhandlingerne om denne detalje i helheden ned i et om jeg så må sige mere menneskeligt plan, end tilfældet var ved ministerens første indlæg. Jeg tror, det vil være en forudsætning for, at der kan holdes en mulighed åben for at nå frem til en løsning på et bredere grundlag i tiden mellem anden og tredje behandling.

Hanne Budtz: Den højtærede minister beklagede, at mit parti ikke kunne gå med

til dette lovforslag, skønt vi udtrykte velvilje for princippet for tre år siden. Nu bliver lovforslaget gennemført, og jeg kan kun sige, at det lige så godt kunne have været gennemført for flere år siden, for vi har ikke reelt, selv om der har været møder og drøftelser, fået noget nyt materiale siden den gang. Det nye, der er kommet siden den tid, er embedsmandsudvalgets forslag til en decentralisering, og det er for så vidt uafhængigt af loven.

Jeg skal meget gerne erkende, at ministeren har forsøgt at imødekomme os ved at nedsætte antallet af medlemmer. Det er rart at få antallet begrænset, men det er i og for sig ikke antallet i sig selv, der er afgørende, men i høj grad, hvem der er repræsenteret i ankenævnet, og det, at jeg var usikker over for dette, var grunden til, at jeg stillede mit spørgsmål til den højtærede minister. Nu har jeg fået det svar, at man ikke agter at forelægge sagen for invalideforsikringsretten, og min begrundelse for at stille spørgsmålet var ønsket om en sagkyndig udtalelse.

Den højtærede minister stillede mig det spørgsmål, hvor i dansk ret man har noget tilsvarende, altså en ordning, hvorefter et mindretal af en ret kunne foranledige en afgørelse appelleret. Nu er det ikke en domstol, det drejer sig om; det lyder så besnærende med invalideforsikringsretten og appellinstansen, men det er administrative myndigheder, og jeg vil bede den højtærede minister lægge mærke til, at det, jeg sagde i mit første indlæg, var, at jeg ønskede, at der skulle være mulighed for at appellere afgørelserne, uanset om det drejer sig om afslag eller rentetildeling, for at få den rigtige afgørelse, og derefter henviste jeg til, at invalideforsikringsretten i sin skrivelse af januar 1955 har anvist denne udvej. Jeg havde ikke haft noget imod, om ministeren for at imødekomme dette naturlige ankesynspunkt havde foreslået en anden repræsentant for det offentliges interesser, for kasserne, en repræsentant for socialministeriet som den, der stod med muligheden for at appellere.

Men hvis man endelig taler om en vigtig nydannelse, så var der måske den mulighed, da det ikke er en domstol, men en administrativ myndighed, det drejer sig om, at man også kunne skabe denne nydannelse